

A BIZOTTSÁG (EU) 2025/415 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2024. december 13.)

az (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóira vonatkozó szavatolótoke-követelmények kiigazítását, valamint az említett tokenkibocsátók stressztesztelési programjainak minimumkövetelményeit meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019/1937 irányelvek módosításáról szóló, 2023. május 31-i (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽¹⁾ és különösen annak 35. cikke (6) bekezdésének harmadik albekezdésére,

mivel:

- (1) Az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikkének (3) és (5) bekezdésében meghatározott követelményeket az említett rendelet 58. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban a jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre, valamint – amennyiben az illetékes hatóság az említett rendelet 58. cikkének (2) bekezdése alapján előírja – a nem jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézményekre kell alkalmazni.
- (2) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói számára magasabb szavatolótokekét igénylő körülmények értékelésekor az illetékes hatóságoknak figyelembe kell venniük, hogy a tokenek csődje milyen hatást gyakorolhat a pénzügyi stabilitásra, beleértve a nagy volumenű visszaváltásokat, a tartalékeszközökkel összefüggő pénzügyi stresszhelyzet vagy betétkivonás által okozott rendkívül diszkontált áron történő értékesítést, amely potenciálisan jelentős piaci zavarokat okoz, negatívan befolyásolhatja a finanszírozást, és a pénzügyi rendszer rendszerszintű kockázatait idézheti elő.
- (3) Tekintettel arra, hogy az eszközalapú tokenek és az elektronikuspénz-tokenek, illetve ezek kibocsátói a rendszer új elemei, nem létezik egyetemes kockázatértékelési keret. Ezért annak eldöntésekor, hogy indokolt-e a szavatolótoke-követelmény növelése, az illetékes hatóságoknak eseti alapon, az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikkének (3) bekezdésében meghatározott valamennyi vonatkozó kockázati kritérium széles körű elemzését követően el kell végezniük az érintett kibocsátók értékelését. Az esetlegesen magasabb szavatolótoke-követelmény előírását a kibocsátóspecifikus körülményektől kell függővé tenni. Az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek említett szavatolótoke-követelmények hatálya alá tartozó kibocsátóinak az őket érintő kockázatok tekintetében mindig kellően feltőkésített vállalkozásoknak kell lenniük. Az említett átfogó elemzéshez és értékeléshez minden rendelkezésre álló releváns múltbeli és aktuális információt fel kell használni. A szavatolótoke-követelmények növelését általában csak akkor kell előírni, ha magasabb szintű, még nem fedezett kockázat áll fenn, és az érintett kibocsátó intézkedései nem elég hatékonyak a kockázatok csökkentésére.
- (4) Amennyiben az illetékes hatóság a tokenek kibocsátójára vonatkozó szavatolótoke-követelmények növelését írja elő, akkor ezt az előírást a lehető legrövidebb idő alatt kell teljesíteni, mivel az érintett kibocsátónak – megfelelő és hatékony kockázatkezelést alkalmazva – az őt érintő kockázatok tekintetében mindig kellően feltőkésített vállalkozásnak kell lennie.
- (5) Amennyiben az illetékes hatóság arra a következtetésre jut, hogy egy adott eszközalapú token vagy elektronikuspénz-token kockázatai – beleértve a volatilitást is – az érintett kibocsátó pénzügyi helyzetének jelentős romlásához vezethetnek, vagy hatással lehetnek pénzügyi stabilitására, úgy az illetékes hatóságnak rövidebb határidőt kell megállapítania az érintett kibocsátó számára a szavatolótoke növelésére.

⁽¹⁾ HL L 150., 2023.6.9., 40. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj>.

- (6) Annak biztosítása érdekében, hogy az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói megalapozott kockázatkezelési döntéseket hozzanak, e kibocsátóknak és az érintett illetékes hatóságoknak meg kell érteniük az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek fokozott használatával járó pénzügyi és működési kockázatokat. Emellett szélesebb körben figyelembe kell venniük a tokenkibocsátók ökoszisztémájával való összefüggéseket, valamint a hagyományos pénzügyi szektorral való, a tartott eszköztartalékokból következő eredendő összekapcsoltságot. Ezért tovább kell pontosítani a kibocsátók fizetőképességi és likviditási kockázatának stressztesztjét.
- (7) Likviditási stressztesztelés útján elemezni kell az úgynevezett „megugró kockázat” hatását, amikor hirtelen növekszik a tokenek visszaváltásának igénye, ami a tokenek fedezetéül szolgáló tartalékeszközök kényszerértékesítését eredményezi. Ezért alapvető fontosságú a likviditási stresszteszt minimális jellemzőinek, például az irányítással, az adatinfrastruktúrával, a kockázati besorolással és a gyakorisággal kapcsolatos jellemzők meghatározása.
- (8) Annak biztosítása érdekében, hogy a stresszteszt eredményei relevánsak maradjanak, a jelentős eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátói esetében negyedévente, a nem jelentős eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátói esetében pedig félévente fizetőképességi stressztesztet kell végezni. A likviditási stressztesztet havonta kell elvégezni.
- (9) A stresszteszt során súlyos, de valószínű pénzügyi és nem pénzügyi stresszforgatókönyveket, például likviditási sokkokat, hitelsokkokat, kamatláb- és árfolyamsokkokat, visszaváltási kockázatot, valamint működési és harmadik feleket érintő sokkokat kell figyelembe venni. Továbbá olyan belső irányítási rendszereket és releváns adatinfrastuktúrákat kell alkalmazni, amelyek lehetővé teszik, hogy az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátói, valamint az illetékes hatóságok megértsék a jellemzőket, számszerűsítsék a kockázatokat, és bizonyítékokat gyűjtsenek arra vonatkozóan, hogy az említett kibocsátók a kockázatokat folyamatosan, hatékonyan elosztják és csökkentik.
- (10) Vezérelvként a stressztesztelési programoknak a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽²⁾ szerinti hitelintézeti stressztesztetekhez hasonló szabályokat és megközelítést kell követniük. Tekintettel azonban arra, hogy az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek nem hitelintézet kibocsátói által nyújtott kriptoeszköz-tevékenységek kockázatai eltérnek a hitelintézetek ilyen jellegű kockázataitól, a stresszteszt céljából a kriptoeszköz-tevékenységeket különböző kockázati kategóriákba kell sorolni. Ezenkívül a kriptoeszköz-tevékenységek és -kockázatok csoportosításának biztosítania kell, hogy az érintett tokenek kibocsátói és az illetékes hatóságok azonosítani tudják az összes funkciót, folyamatot és szereplőt, valamint a kapcsolódó kockázatokat, beleértve a környezeti, társadalmi és irányítási tényezőket is, és meg tudják állapítani az esetleges problémákat vagy kockázatokat. Így az érintett kibocsátó különböző tevékenységeiben bemutatott konkrét kockázati forgatókönyvek könnyebben kidolgozhatók és a megfelelő tevékenységhez rendelhetők. A forgatókönyveket pontosan meg kell határozni, hogy számszerűsíthető legyen a potenciális hatásuk, a potenciális veszteségek köre, valamint az azonosított konkrét kockázati forgatókönyvek hihetőségi szintje. Ezért a konkrét kockázatok azonosításakor az érintett kibocsátónak meg kell határoznia a stresszforgatókönyv időhorizontját, amely a fizetőképességi stresszteszt esetében három év, a likviditási stresszteszt esetében pedig legfeljebb egy év lehet.
- (11) Ez a rendelet az Európai Bankhatóság (EBH) által a Bizottsághoz benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.
- (12) Az EBH nyilvános konzultációkat folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetéről, elemezte az azokkal összefüggésben felmerülő lehetséges költségeket és hasznot, továbbá kikérte az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽³⁾ 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviseleti csoport tanácsát,

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o., ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2010/1093/oj>).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az alkalmazás hatálya

Ez a rendelet az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek alábbi kibocsátóira alkalmazandó:

- a) eszközalapú tokenek kibocsátói;
- b) jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények;
- c) nem jelentős elektronikuspénz-tokeneket kibocsátó elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, amennyiben azt az illetékes hatóság az (EU) 2023/1114 rendelet 58. cikkének (2) bekezdése alapján előírja.

2. cikk

Eljárás

(1) A székhely szerinti tagállam illetékes hatósága (a továbbiakban: az illetékes hatóság) az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának rendelkezésére bocsátja a szavatolótőkének az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikkének (3) bekezdése szerinti emelését előíró határozattervezetét, kellően figyelembe véve az érintett kibocsátó által kifejtett véleményeket.

(2) A (1) bekezdésben említett tervezet meghatározza:

- a) azt az összeget, amellyel a szavatolótőkét növelni kell, és az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikke (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja alkalmazásából eredő eszköztartalék-aránynál magasabb százalékkértéket;
- b) a kockázat magasabb szintjének megfelelő indokolását;
- c) azt, hogy a magasabb szintű kockázat lényeges hatással lehet-e a kibocsátó pénzügyi helyzetére vagy a tágabb pénzügyi rendszer pénzügyi stabilitására;
- d) azt, hogy a magasabb szintű kockázat független-e az adott kibocsátó irányítási vagy üzleti modelljétől;
- e) azt a határidőt, ameddig az érintett kibocsátónak a 3. cikkel összhangban növelnie kell szavatolótőkéjét.

(3) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának a tervezet kézhezvételétől számított 25 munkanapon belül véleményt kell nyilvánítania a (2) bekezdésben említett elemek bármelyikéről.

(4) Az illetékes hatóság értesíti az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóját a (2) bekezdésben felsorolt elemeket tartalmazó végleges határozatáról.

(5) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátója a (4) bekezdésben említett határozat kézhezvételétől számított 25 munkanapon belül részletes tervet nyújt be az illetékes hatóságnak arról, hogy az illetékes hatóság által meghatározott határidőn belül milyen módon tervezi növelni a szavatolótőkéjét. A terv az alábbi információkat tartalmazza:

- a) a növelés meghatározott határidőig történő végrehajtását biztosító, időhöz kötött lépések, konkrét intézkedések és eljárások;
- b) annak megerősítése, hogy a szigorúbb követelmények teljesítését szolgáló szavatolótőke-elemeket és -instrumentumokat úgy tervezik felhasználni, hogy az teljes mértékben megfeleljen az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikkének (2) bekezdésében meghatározott követelményeknek.

(6) Amennyiben a szavatolótőke növelésének teljesítésére a 3. cikkben említett határidő meghaladja a három hónapot, akkor az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának havonta tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot a terv végrehajtásának előrehaladásáról.

(7) Az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának haladéktalanul tájékoztatnia kell az illetékes hatóságot, ha valamely lépés vagy eljárás a 3. cikkben foglalt követelményeknek megfelelő időn belül nem valósítható meg.

- (8) Az illetékes hatóság szorosan nyomon követi a terv végrehajtását.
- (9) Az (EU) 2023/1114 rendelet 119. cikkének (1) bekezdésében említett kollégium létrehozása esetén az illetékes hatóság folyamatosan az Európai Bankhatóság tudomására hozza a (2)–(8) bekezdésben említett valamennyi információt, beleértve a tervezetet és a végleges határozatot, a tervet és a vonatkozó frissítéseket is.

3. cikk

Határidő

- (1) A (2) bekezdés sérelme nélkül az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátója számára az illetékes hatóság előírja az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikkének (3) bekezdésében említett értékelés alapján általa meghatározott magasabb szavatolóteke-követelmények teljesítésének határidejét, amely nem haladhatja meg az 2. cikk (4) bekezdésében említett végső határozatról szóló értesítéstől számított hat hónapot.
- (2) Amikor az illetékes hatóság meghatározza az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátója számára a magasabb szavatolóteke-követelmények teljesítésére rendelkezésre álló határidőt, akkor figyelembe vesz minden olyan potenciálisan magasabb kockázati szintet, amely lényeges hatással lehet a tágabb pénzügyi rendszer vagy a kibocsátó pénzügyi stabilitására, valamint tekintetbe veszi az érintett kibocsátó irányítási vagy üzleti modelljének esetleges hiányosságait.

4. cikk

Kritériumok

Az (EU) 2023/1114 rendelet 35. cikkének (3) bekezdésében említett határozat elfogadásakor az illetékes hatóság figyelembe veszi a következő kockázatértékelési kritériumok mindegyikét:

- a) a következő 12 hónapon belül az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátója valószínűleg meg fogja-e sérteni az (EU) 2023/1114 rendelet 34. cikkének (1), (8) és (10) bekezdésében, valamint 36–39. cikkében említett követelményeket; ennek érdekében az illetékes hatóság felméri, hogy az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának vannak-e potenciális hiányosságai vagy gyengeségei az (EU) 2023/1114 rendelet 34. és 36–39. cikkében meghatározott követelmények alkalmazása tekintetében;
- b) a névértéken és piaci értéken történő visszaváltás rendes piaci körülmények között vagy stresszhelyzetben biztosított-e;
- c) fennáll-e annak fokozott kockázata, hogy a tartalékeszközök értéke vagy az eszközalapú tokenek, illetve az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának pénzügyi helyzete jelentősen romlik;
- d) származik-e megnövekedett működési kockázat olyan rendszerekből, többek között az alapul szolgáló megosztott főkönyvből és a token kibocsátásához vagy átruházásához használt kereskedési platformból, piaci infrastruktúrából vagy fizetési rendszerből, valamint más olyan harmadik fél kriptoeszköz-szolgáltatóktól – például letétkezelőktől – amelyekre a tokenek vagy a tartalékeszközök támaszkodhatnak.

5. cikk

A stressztesztelési program kialakítása

- (1) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy stressztesztelési programjaik életképesek és reálisak legyenek, és hogy a stressztesztetek minden vezetői szinten megalapozott döntéshozatalt eredményezzenek valamennyi olyan meglévő és potenciális kockázattal kapcsolatban, amely lényeges hatást gyakorol a kibocsátó pénzügyi helyzetére.
- (2) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak rendszeresen felül kell vizsgálniuk és értékelniük kell stressztesztelési programjukat annak érdekében, hogy meghatározzák annak hatékonyságát, megalapozottságát és alkalmasságát mind az érintett kibocsátó, mind pedig az érintett kibocsátott tokenek kockázati jellemzői tekintetében, továbbá e programokat folyamatosan frissíteniük kell. Az értékelést évente kell elvégezni, és annak teljes mértékben tükröznie kell a külső és belső feltételeket.

(3) A stressztesztelési program megtervezésekor az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak a következők mindegyikét figyelembe kell venniük:

- a) a program céljainak hatékony elérése;
- b) a javítások szükségessége;
- c) az azonosított kockázati tényezők, a releváns forgatókönyvek indokltsága és kialakítása, modellfeltevések és az eredmények e feltevésekkel szembeni érzékenysége, valamint a szakértői megítélés szerepe annak biztosításában, hogy a programhoz mélyreható elemzés kapcsolódjon;
- d) a modell teljesítménye, beleértve a mintán kívüli adatokkal, például a modellfejlesztéshez nem használt adatokkal kapcsolatos teljesítményét;
- e) hogyan építhetők be a fizetőképesség és a likviditás közötti esetleges kedvezőtlen visszacsatolások;
- f) a fizetőképességi stresszteszt és a likviditási stresszteszt közötti lehetséges összefüggések megfelelése;
- g) az illetékes hatóságoktól a felügyeleti vagy egyéb stresszteszt keretében kapott visszajelzések;
- h) az adatinfrastruktúra megfelelése (a rendszerek végrehajtása és adatminőség);
- i) a felső vezetés és a vezető testület megfelelő szintű bevonása;
- j) minden feltételezés, beleértve az üzleti és/vagy vezetői feltételezéseket, továbbá minden olyan tervezett vezetői intézkedés, amely a stresszteszt célján, típusán és eredményén alapul, ideértve a vezetői intézkedések stresszhelyzetekben és változó üzleti környezetben való megvalósíthatóságának értékelését;
- k) a vonatkozó dokumentáció megfelelése és átláthatósága.

(4) A stressztesztelési programot az elvégzett stresszteszt valamennyi típusa esetében megfelelően dokumentálni kell.

(5) A stressztesztelési programot a szervezet egészére vonatkozóan kell értékelnie például a kockázatkezelési bizottságnak és a belső ellenőröknek. E folyamat értékeléséhez a program kialakításáért és alkalmazásáért nem felelős szervezeti egységeknek vagy külső szakértőknek is hozzá kell járulniuk az egyes témákkal kapcsolatos releváns szakértelem figyelembevételével.

(6) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy – a stressztesztelési program kezdeti kialakítása és értékelése során is – a kibocsátó valamennyi tevékenységi területe szakértőinek bevonásával hatékony párbeszédre kerüljön sor, és hogy a kibocsátó felső vezetése és vezető testülete – amely a program végrehajtásának nyomon követéséért és felügyeletéért is felelős – megfelelően felülvizsgálja a programot és annak frissítéseit.

6. cikk

A stressztesztelés típusa

(1) Az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak fizetőképességi stressztesztet és likviditási stressztesztet kell végrehajtaniuk.

(2) A fizetőképességi stressztesztnek ki kell terjednie bizonyos fejlemények – többek között a makro- vagy mikrogazdasági forgatókönyvek – által az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának teljes tőkehelyzetére – például a minimális vagy kiegészítő szavatolóítóke-követelményekre – gyakorolt hatásra, előzetes felmérve, hogy a kibocsátó mekkora tőkeforrásokkal fog rendelkezni és mekkora tőkekövetelménynek kell megfelelnie, különös tekintettel a kibocsátó sebezhetőségére, valamint veszteségviselési képességének és a fizetőképességi pozícióira gyakorolt hatásnak az értékelésére.

(3) A likviditási stressztesztnek ki kell terjednie arra, hogy bizonyos fejlemények – többek között a makro- vagy mikrogazdasági forgatókönyvek – finanszírozási és piaci kockázati szempontból milyen hatást váltanak ki, továbbá arra, hogy a stresszhelyzetek hogyan hatnak az eszköztartalék likviditására, illetve az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának általános likviditási pozíciójára, beleértve a minimális vagy kiegészítő likviditási követelményeket is.

(4) A stresszteszt módszertanát konkrétan úgy kell kialakítani, összetettségét és részletességét úgy kell meghatározni, hogy az igazodjon az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek jellegzetességeihez, beleértve a visszaváltási jogok jellegét, a kibocsátó nagyságrendjét és méretét, valamint tartalékeszközeinek összetettségét, koncentrációját és összetételét.

7. cikk

A különböző stressztesztek minimális gyakorisága

(1) A fizetőképességi stressztesztet a jelentős eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátói esetében legalább negyedévente, a nem jelentős eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátói esetében legalább félévente kell elvégezni.

(2) A likviditási stressztesztet az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek valamennyi kibocsátója esetében legalább havonta kell elvégezni.

8. cikk

A stressztesztek keretében alkalmazott belső irányítási rendszerek

(1) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátójának stressztesztelési programját a kibocsátó vezető testülete fogadja el, amely felelős azért, hogy a program e rendelettel és az (EU) 2023/1114 rendelettel összhangban végrehajtásra kerüljön.

(2) A stressztesztelési programnak tartalmaznia kell annak értékelését, hogy a vezető testület tagjai együttesen elegendő tudással, készséggel és tapasztalattal rendelkeznek-e a következők elvégzéséhez:

- a) a stresszeseményeknek a kibocsátó általános kockázati profiljára gyakorolt hatásának teljeskörű megértése;
- b) a stressztesztek végrehajtásához egyértelmű felelősségi körök és elegendő erőforrás, például képzett emberi erőforrás és információtechnológiai rendszerek kijelölése és hozzárendelése;
- c) aktív részvétel azokban a megbeszélésekben, amelyeket a stressztesztelésben részt vevőkkel, valamint azokkal a személyekkel tartanak, akik számára a stresszteszttel kapcsolatos feladatok kiszervezésre kerülnek;
- d) a fő modellezési feltételezések, a forgatókönyv kiválasztásának és általában a stressztesztek alapjául szolgáló feltételezéseknek a vitatása;
- e) döntés a szükséges irányítási intézkedésekről, és azok megvitatása az illetékes hatóságokkal.

(3) A stressztesztelési programot úgy kell megtervezni, hogy a stressztesztek a kibocsátó vonatkozó belső szabályzataival és eljárásaival összhangban legyenek végrehajthatók.

(4) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy a stressztesztelési program valamennyi elemét – beleértve annak értékelését is – a belső szabályzatokban és eljárásokban megfelelően dokumentálják és adott esetben rendszeresen frissítsék.

(5) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy a figyelemfelkeltés, a kockázati kultúra javítása, valamint a meglévő és potenciális kockázatokról, valamint a lehetséges vezetői intézkedésekről szóló megbeszélések ösztönzése céljából a stressztesztelési program kialakítása hatékony kommunikációt irányozzon elő az üzletágak és a vezetői szintek között.

(6) A stressztesztelési programot a kibocsátó kockázatkezelési keretrendszerének szerves részeként kell kialakítani. A stresszteszteket úgy kell megtervezni, hogy azok támogassák a különböző üzleti döntéseket és folyamatokat, valamint a stratégiai tervezést. A stratégiai döntéseknek figyelembe kell venniük a stressztesztelés során azonosított hiányosságokat, korlátokat és sebezhetőségeket.

(7) A stressztesztek eredményeit a kibocsátó kockázatvállalási hajlandósága és korlátai megállapításának folyamatában fel kell használni, és tervezési eszközként kell alkalmazni az új és meglévő üzleti stratégiák hatékonyságának meghatározásához, valamint a szavatolótőkére és a likviditásra gyakorolt lehetséges hatás értékeléséhez.

9. cikk

A stressztesztelési programok releváns adatinfrastruktúrája

- (1) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy a stressztesztelési programot megfelelő és átlátható adatinfrastruktúra támogassa.
- (2) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy adatinfrastruktúrájuk képes legyen a stressztesztelési programjuk kiterjedt adatigényeinek kezelésére, továbbá a rendelkezésükre álló mechanizmusok biztosítsák, hogy képesek legyenek a programmal összhangban tervezett stressztesztetek folyamatos és következetes elvégzésére.
- (3) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy az adatinfrastruktúra lehetővé tegye mind a rugalmasságot, mind pedig a megfelelő szintű minőséget és ellenőrzést.
- (4) Az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak biztosítaniuk kell, hogy adatinfrastruktúrájuk arányos legyen a méretükkel, összetettségükkel, valamint kockázati és üzleti profiljukkal, és lehetővé tegye az intézményt érintő valamennyi lényeges kockázatra kiterjedő stressztesztetek elvégzését.
- (5) Az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak elegendő emberi, pénzügyi és anyagi erőforrást kell fordítaniuk adatinfrastruktúrájuk – többek között információtechnológiai rendszereik – hatékony fejlesztésének és karbantartásának garantálására.

10. cikk

Módszertan, közös referenciaparaméterek és a feltételezések hitelessége

- (1) Az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak a következő kockázati kategóriákat kell azonosítaniuk:
 - a) az eszközalapú vagy elektronikuspénz-tokenek és a tartalékeszközök értékével, átruházhatóságával, likviditásával, hozzáférhetőségével vagy átválthatóságával kapcsolatos kockázatok;
 - b) az eszközalapú tokeneket vagy elektronikuspénz-tokeneket támogató rendszerekből, például az alapul szolgáló megosztott főkönyvből vagy a token bármely más technológiájából, továbbá a tokenek kibocsátásához vagy átruházásához használt kereskedési platformokból, piaci infrastruktúrából vagy fizetési rendszerből eredő kockázatok;
 - c) az olyan szerződéses megállapodások teljesítéséből eredő kockázatok, amelyeket az érintett kibocsátó más kibocsátókkal, kriptoeszköz-szolgáltatókkal, pénzügyi intézményekkel vagy bármely más természetes vagy jogi személlyel kötött a tokenek kibocsátására vagy átruházására, illetve a tartalékeszközök létrehozására, kezelésére, letétkezelésére vagy befektetésére vonatkozóan, beleértve azokat a megállapodásokat is, amelyek révén a kibocsátó kiszervezi a feladatokat.
- (2) Az (1) bekezdésben említett kockázatok értékelése céljából az eszközalapú tokenek vagy az elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak az (1) bekezdésben említett különböző kockázati kategóriákhoz kapcsolódó múltbeli és/vagy hipotetikus forgatókönyvek alkalmazásával kell azonosítaniuk az egyedi kockázati forgatókönyveket.
- (3) A (2) bekezdésben említett egyedi kockázati forgatókönyveknek jól meghatározottnak, lehetséges hatásuknak pedig számszerűsíthetőnek kell lenniük.
- (4) A konkrét kockázatok azonosításakor az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak a fizetőképességi stresszteszthez kapcsolódó kockázati eseményekre vonatkozóan 3 éves, a likviditási stressztesztre pedig legfeljebb 1 éves időhorizontot kell meghatározniuk, továbbá meg kell határozniuk a kockázatnak kitett eszközöket, és pontosan ismertetniük kell a kockázati forgatókönyvet.
- (5) Az eszközalapú tokenek vagy elektronikuspénz-tokenek kibocsátóinak számszerűsítenniük kell vagy közelítő becslésekkel kell felmérniük az azonosított stresszforgatókönyvek súlyosságát és valószínűségét, valamint az e forgatókönyvekből eredő potenciális veszteségeket.

11. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2024. december 13-án.

a Bizottság részéről

az elnök

Ursula VON DER LEYEN